

VALMIERAS MUUTUSTETA

Aasta tagasi avanes meie kohtunike esindusel esmakordselt võimalus Valmiera suurvõistlust kaemas käia. Siis nähtu ja kogetu sai põhjalikult kirja pandud ja on siia maani lugemiseks üleval EKJL-i kodulehe kohtunike leheküljel. Mida lähemale tänavune Balti maavõistlus jõudis, seda suuremaks kasvas kikk ka sel aastal kohale sõita. Eelkõige huvitas meid see, kas ja kuidas on lätlased oma mullustele korralduslikele möödapanekutele reageerida osanud, ja kas nad vahepeal ka võistlusmäärusi lähemalt tundma on õppinud. Kahjuks peab möönma, et loo pealkirjaks pandud mugandus Erich Maria Remarque kuulsa romaani pealkirjast on asjade seisule täpselt vastav. Kui mõni pisi asi ehk oligi paranenud, kujundas üldmulje ligadi-logadi korraldus ning täiesti ükskõikne suhtumine võistlusmäärustesse.

Nagu teada kannab võistlus tegelikult **Läti Vabariigi Presidendi Karikavõistluste** nimetust. Korraldiku rahvusvahelise võistluse (lätlased ise võrdlevad oma võistlust meie Kuldliigaga, nüüd G.Sule ja V.Kalami mälestusvõistlustega) eelarvest moodustavad olulise osa heade välisvõistlejate „hankimise” (stardimaksud, reisikulud, majutus, toitlustamine) kulud, lätlased aga saavad leedu ja eesti parimad kohale kopikatki kulutamata, sest Balti maavõistlustel maksab iga delegatsioon oma arved ise. Auhinnarahade väljamaksmiselgi jäi mulje, et selle said kätte ainult need, kes ise küsima minna taipasid. Kokku hoiti ka kohtunike pealt, sest ajakava paar tundi mõistlikust pikemaks venitamise arvel saadi hakkama ainult kolme väljakubrigaadiga ning jooksudes ühe starteri, paari ajamõõtja-lõpukohtunikuga ja ainsagi distantsikohtunikuta. „Kaks ühes” efekti andis noorte B-klassi maavõistluse „peitmine” ülejäänud šou sisse. See-eest oli esimese päeva lõpuks peetud avatseremoonial kohal Läti president ise, peeti pikki kõnesid, süüdati tulesid, heisati lippe, lasti pisut ilutulestikku ja esines kohalik vokaal-instrumentaalansambel.

Presidendi karikavõistluste ja kahe maavõistluse jaoks oleks tarvis head **võistlusjuhendit**, mis reguleeriks täpselt ära mitme võistluse ühega toimimisel tekkivad probleemid ja arusaamatused. Läti Kergejõustikuliidu kodulehelt võistluste juhendi küll leiab, kuid suuremat kasu sest pole, kuna olulised asjad on sealt enamasti välja jäetud ja sellestki, mis kirjas, ei peetud võistluste käigus kuigi palju kinni. Kui täiskasvanute Balti matši võib teatud mõõndustega pidada lätlaste „siseasjaks”, sest peale traditsioonilise maavõistluse „väljasuremist” võtsid nemad selle korraldamise iga-aastaselt enda peale, siis külakorda käiva B-klassi maavõistluse läbiviimiseks on kolme maa kergejõustikuliidud lepingu sõlminud ja selles mõned olulised asjad, nt võistlusvahendite kaalud, kindlaks määranud. Kahjuks vilistasid lätlased ka kõnealusele lepingule ja meie poisid-tüdrukud pidid võistleva harilikest raskemate vahenditega. B-klassi tõkete paigutust rahvusvahelised võistlusmäärused ei kajasta, mistõttu tuli meie noortel joosta stardijoonest harjumatult kaugel paikneva esimese tõkkega. Täielik segadus valitses väljakualadel, kus ka protokollide põhjaliku uurimise abil pole võimalik taibata, millest lähtuti nende võistlejate valikul, kellele kuus katset anti. Normaalloogika kohaselt oleks pidanud kuus katset saama iga ala kaheksa paremat (presidendi karikavõistluste arvestus) ja lisaks kõik maavõistluse arvestuses osalejad, kes esikaheksasse ei mahtunud. Üsna imelikul kombel ei lubatud kaheksa parema hulka mahtuvaid individuaalvõistlejaid sageli viimasele kolmele katsele, st neid käsitleti kui väljaspool arvestust osalejaid, koht üldises paremusjärjestuses aga siiski määrati ja auhindki anti. Juhendi järgi oleks pidanud autasustama maavõistluse kolme paremat, reaalselt anti autasud aga karikavõistluste kolmele paremale jne, jne. Hämmastav oli juhendis toodud nõue, et üks võistleja tohib osaleda kuni kahel individuaalalal ja ühes teatejooksus või kahes teatejooksus ja ühel individuaalalal. Ei tea, kas sellest käsust ka kinni peeti? Paljudele ootamatu oli ka säte, et vähemalt üks võistleja igal alal peab olema noorsooklassi kuuluv või noorem, mis juhendi kohaselt kehtis ka teatejooksude kohta. Seega oli õigus leedulastel, kelle 4x100 m teatemeeskonda kuulus ainult üks noorsooklassi mees ja eksisime meie oletades, et kui individuaalaladel üks kahest, siis teatejooksudes kaks neljast, peavad olema noorsooklassi võistlejad. Paljud asjad oleks selgemaks saanud ja osa arusaamatusi ehk olematagi jäänud, kui võistkondade juhid oleks korraldajatega enne võistluste algust kokku saanud, oma küsimused ja

ettepanekud esitanud. Juhendis oli koosoleku toimumise aegki kirjas, aga korraldajad unustasid selle ära ...

Kolmepoolse maavõistluslepingu rikkumistest **B-klassi** puhul oli juba juttu. Ühepäevase piiratud alade arvuga maavõistluse asemel tegid lätlased selle kahepäevaseks, võttes kavva kõik väljakualad, mis täiskasvanute maavõistluselgi ja lisades mõned jooksualad. Samas peeti võistkondlikku arvestust ainult nendel aladel, mis lepingus kirjas, ülejäänud olid kavvas arvesse mitteminevate lisaaladena. Kui meie võistkond lähenes kõigile aladele ühtmoodi ja pani välja parima koosseisu, siis leedulased ei osalenud „mitteametlikel” aladel üldse ja lätlasedki polnud alati esinumbritega esindatud. Nii tuligi meie noortel, eelmiste distantside väsimus veel jalgades, teatejooksus vastu astuda täiesti värsketele konkurentidele.

Eeltoodud nutulaulu kokkuvõtteks. Lätlaste tegemiste või tegematajätmistele üle võib ju haliseda palju tahes, aga ega see asja paranda. Parem mõelda, mida ise teha saaks, et lõpptulemus etem välja kukuks. „Suure” maavõistluse osas on kaks võimalust: kas see jääbki lätlaste karikavõistluste osaks või hakkab teiste maavõistluste kombel külakorda käima. Esimesel juhul peaks noorte maavõistlused sellest kindlasti lahutama. Tuleval aastal ei toimu kumbki noorte maavõistlus Lätis, kuid ülejäämisel aastal on taas oht, et A-klassi maavõistlus *Prezidentas balva* sisse peitu pistetakse. Külakorda käivate võistluste puhul saame hea korralduse ja korraliku kohtunikutegevusega teistele eeskujuks olla. Valmieraski astus ligi üks läti noortetreener ja küsis, miks meil peetavad võistlused paistavad nende omade kõrval olümpiamängudena. Külakorda käivate maavõistluste tarvis tuleb koostada ka korralikud võistlusjuhendid, mis oleksid maavõistluslepingute ametlikeks lisadeks. Et initsiatiiv on alati karistatav, teeme selle töö ise ära!

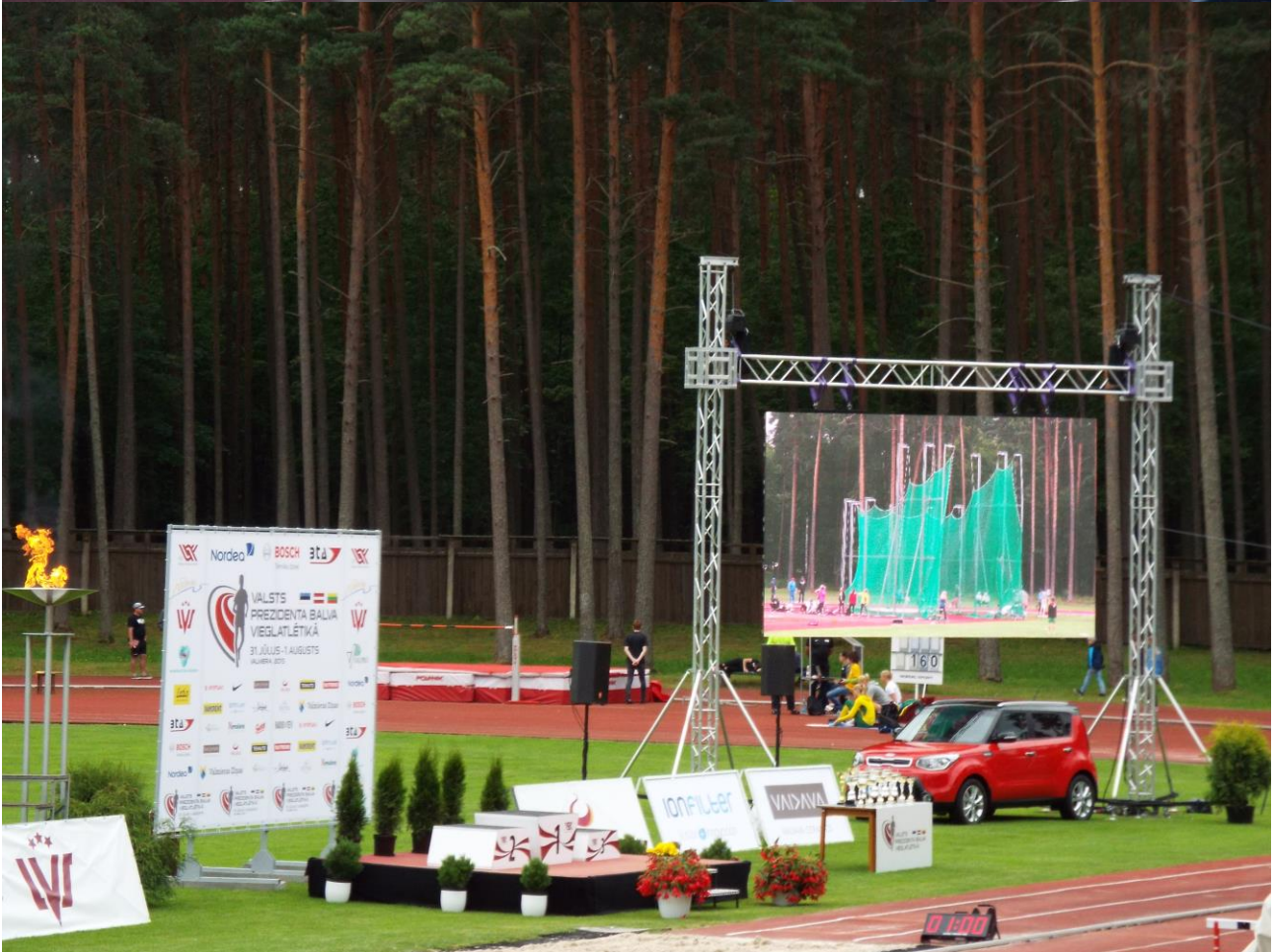
Väga raske, aga mitte võimatu, tundub olevat lätlasi, aga ka leedulasi, **võislusmäärusi** täitma õpetada. Siingi pole paremat lahendust peale isikliku eeskuju ja järjekindla selgitustöö. Tasapisi asjad ikkagi paranevad. Mullusega võrreldes anti Valmieras tänavu stardikäsklused inglise keeles, tõkete raskused liigutati enam-vähem korralikult paika, teatevahetustesse olid ilmunud kohtunikud, teisel päeval isegi lippudega! Sellega positiivsete muudatuste loetelu paraku ka lõppeb.

Et lugejaid möödunud aastase jutu ümberkirjutamisega mitte väsitada, lisame siia nüüd hulga pilte ja pakume välja tuntud mängu: „Mis on pildil valesti(Või mis võiks olla teisiti)?”

VALSTS PREZIDENTA BALVA VIEGLATLĒTIKĀ
31. JŪLIJS - 1. AUGUSTS
VALMIERA, 2015

Sponsors and logos visible on the banner include: dea, BOSCH Tehnika dzīvei, BTA, VĪK VĪZĒMES OLIMPIKAIS CENTRS, Valmiera, VJ, VALPRO, Nordea, TEHAUTO, NUTREND, RAMIRENT, IONFILTER, HIMALAYA, ZELTENE, VALMIERAS ZIŅAS, SPORTLAND, NIKE, GALERIJA LAIPA, RADIOOTEV, VALMIERAS STIKLA ŠKĪTRDA, and VALSTS PREZIDENTA BALVA.

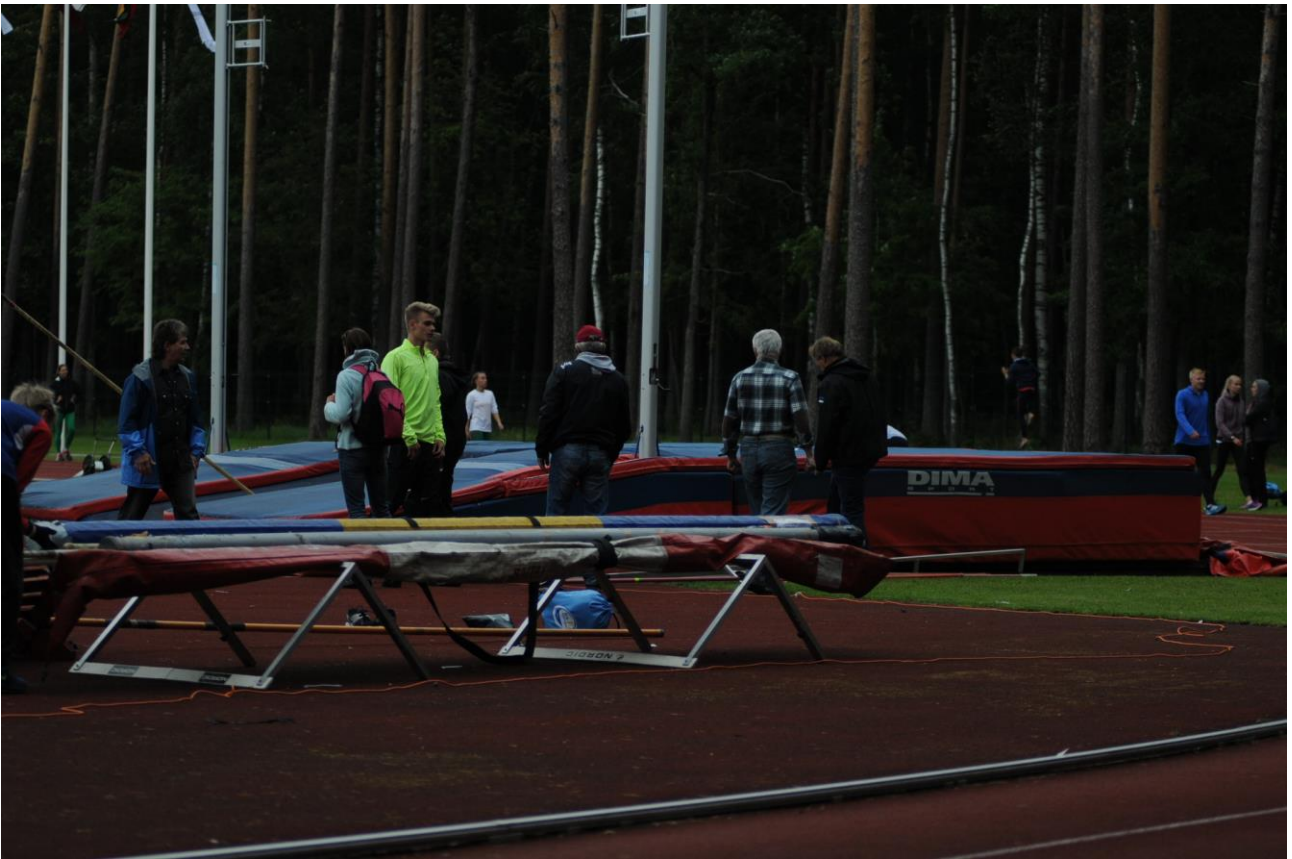

Valmieras käisid Andres Piibeht, Lauri Puolokkainen, Kaupo Nõlvak ja Peeter Randaru